

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1286/2016
22.11.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног У.В., због кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 2. у вези става 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног У.В., адвоката Д.М., поднетом против правноснажног решења Првог основног суда у Београду К 1467/16 – Кв 1441/16 од 12.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 22.11.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног У.В., адвоката Д.М., поднет против правноснажног решења Првог основног суда у Београду К 1467/16 – Кв 1441/16 од 12.10.2016. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К 1467/16 – Кв 1441/16 од 12.10.2016. године раздвојен је кривични поступак у односу на окривљеног У.В., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ у кривичном поступку који се води пред Првим основним јавним тужилаштвом у Београду у предмету Кт 3532/16 од кривичног поступка према овом окривљеном због кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 2. у вези става 1. КЗ и кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, по оптужном предлогу Првог основног јавног тужиоца у Београду Кт 3532/16 од 12.10.2016. године и одлучено је да ће се кривични поступак у односу на окривљеног У.В., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ у кривичном поступку који се води пред Првим основним јавним тужилаштвом у Београду Кт 3532/16 посебно довршити пред Првим основним јавним тужилаштвом у Београду. Тим решењем одбачени су као недозвољени одговори окривљеног У.В. и његовог браниоца адвоката Д.М. изјављени против оптужног акта Првог основног јавног тужиоца у Београду Кт 3532/16 од 31.08.2016. године.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног У.В., адвокат Д.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине и предмет врати на поновно одлучивање "органу поступка" уз захтев да буде обавештен о седници већа.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредби чланова 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног У.В., адвоката Д.М., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног У.В., адвоката Д.М. је недозвољен.

Бранилац окривљеног У.В. у поднетом захтеву не указује конкретно ни на једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП због које подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да је суд неправилно применио закон када је побијаним решењем одбацио одговоре окривљеног и његовог браниоца изјављене против оптужног акта јавног тужиоца указивањем да су у конкретном случају исти изјављени против достављене оптужнице, а не против оптужног предлога, по оцени Врховног касационог суда произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 336. ЗКП.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог

ванредног правног лека по основу повреде из члана 336. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног У.В., адвоката Д.М. оценио недозвољеним.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.